

pen, og for dem vil det altsaa ikke være noget Kjendtegn, at de have dette Flag der; der maatte derfor foreskrives et andet Flag, f. Ex. et simpelt hvidt Flag, som enhver Skipper har med sig. — Endelig skal jeg bemærke, at naar der er bestemt en Mulct af 100 Rb. for Overtrædelse af § 1, da kan dette falde meget ubilligt paa enkelte af de Paagjældende; der- som nemlig den Bekjendtgjørelse fra Justits- ministeriet, som her er omtalt, ikke er bekjendt paa Afgangstøbet paa den Tid, da Skipperen gaaer derfra, er han jo fuldkommen uvidende om, at han har at heise Flag ved Ankomsten, og det er altsaa meget ubilligt derfor at ilkjende ham en Mulct paa 100 Rb. Dette kan saa- meget lettere indtræffe, at Skipperen er i denne Uvidenhed, som de Steder, der antages at være smittede, i Almindelighed ligge langt borte, og Skibet altsaa i Reglen vil have været 3, 4 à 6 Uger undervejs; i den Tid kan der være udgaaet mange Bekjendtgjørelser, som Skipperen ikke kjender.

Rühnel: Jeg ønskede ogsaa kun at gjøre et Par korte Bemærkninger, men de skulle just ikke gaae i samme Retning som den ærede sidste Talers. Det ærede Medlem for Kjøben- havns 8de Valgkreds (Schönheyder) meente, at Bestemmelsen om, at ingen ombordværende Person maa landsættes, trænger til en Skær- pelse, saaledes at der overhovedet ingen Sam- qvem maa finde Sted mellem Skibet og Land, førend de i § 3 nævnte Forsigtighedsregler ere iagttagne. Jeg troer tværtimod, at den Be- stemmelse, at ingen ombordværende maa iland- sættes, kan være syg eller ikke syg, træffer de Vedkommende noget haardt. Lovforslaget, saa- ledes som Regjeringen har forelagt det, havde heller ikke en saadan Bestemmelse, og jeg kunde i den Henseende meget foretrække Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var blevet forelagt for Rigsdagen. Det forekommer mig virkelig haardt, at naar Lægens Undersøgelse giver det Resultat, at der findes Syge eller maastee sig ombord, skulle de Sunde holdes tilbage paa et for dem dog meget uhyggeligt Sted, ikke blot til de Syge ere stæffede afveien og de Døde fjernede, men indtil Skibet har gjennemgaaet den fornødne Renselsesproces, hvorom jeg ikke

veed, hvorlænge den vil kunne vare. Det fore- kommer mig endogsaa, at Mennekelighed taler for at tillade dem, som af Lægen erklæres for at være usmittede og fuldkomment sunde, at gaae iland, om der saa end maastee kunde træffes den Foranstaltning, at de i en vis Tid skulde være i et affondret Locale. Men om ogsaa Lovforslagets Bestemmelse i § 3 skulde kunne findes hensigtsmæssig, saa kan jeg aldeles ikke indsee Rigtigheden af, at det i § 5 fast- sættes, at disse sunde Passagerer eller Personer af Besætningen skulle holdes tilbage i Skibet, ikke blot til Forsigtighedsreglerne ere trufne, men ogsaa til den reent pecuniaire Omstæn- dighed er bragt i Orden, at Skibet har stillet Sikkerhed for, at Gebyrene blive betalte; det er virkelig, som om man vilde holde disse stæffels Menneker tilbage som Gidsler, og saaledes som Betænkningen fra det andet Thing udtaler sig, kan jeg slet ikke billige, naar det hedder, at der ikke findes tilstrækkelige Midler til at ordne det Fornødne, naar først Sam- qvem med Land er blevet tilladt. Det fore- kommer mig ligeledes, at Lovforslagets oprinde- lige Bestemmelse herom, nemlig at Skibet ikke maa afseile, førend Vedkommende har ordnet for sig med Hensyn til de ham paaløbende Udgifter, er langt at foretrække. Jeg skulde meget ønske, at der kunde faaes ikke nogen Skærpeelse, men en Lempelse med Hensyn til de af mig angivne Punkter. Jeg kan heller ikke ganske billige den almindelige Maade, hvorpaa Kjøbenhavn i denne som i saa mange andre Love stilles alene for sig ligeoverfor de andre Sø- stæder i Landet. Loven begynder med: „Intet Skib, som ankommer til Kjøbenhavn eller no- gen anden af Rigets Søstæder.“ Dersom der blev opstillet forskjellige Bestemmelser for Kjø- benhavn og de andre Søstæders Vedkommende, vilde jeg finde dette rigtigt, men da Bestem- melserne ere de samme, veed jeg ikke, hvorfor Kjøbenhavn skal paradere alene for sig i et Slags Modsetning til de andre Søstæder; det forekommer mig, at man ligesom kunde sige: Naar et Skib ankommer til nogen af Rigets Søstæder osv. Dernæst er der endnu et Par Ord i § 4, som jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger om. Der staaer, at der i Landets Søstæder — naturligtvis staaer her